

Gedicht voor Johannes Hermanus Albregt (1829-1879), acteur en schouwburgdirecteur.

Het gedicht dateert uit ca. 1867. En is op 26 februari 1868 voorgedragen bij een benefiet van J.H. Albregt.

In de Koninklijke bibliotheek zijn twee versies; een derde versie bevindt zich op fol. 3v van 134 B 11 / 70. Fol. 2 is gelijmd op fol. 1 van 134 B 11 / 70.

Aan Albregt

Onzen grooten tooneelspeler en komiek

Groot zijt ge en achtenswaard. O Albregt kunstprofeet

Een lauwer zijt ge, zoals gansch Neerland weet

Omdat g'als mensch u nooit heb schouw

Maar – gansch op 't tooneel, uzelfen vergeet

~~Dit Albregt zij u roem~~

Dat d andre Rotterdam vrij roem op Albregt drage

Groot zijt ge en achtenwaard O Albregt kunstprofeet

Omdat ge als mensch u nooit

Maar op het schouwtooneel

Uzelfen steeds vergeet

C

Groot zijt ge en achtingswaar

O Albregt kunstprofeet

Die u in t leven nooit

Maar op het schouwtooneel

Uzelfen steeds vergeet.

1867.

Groot zijt ge en adstingstoon
O Albrecht Kunstprofeet
Die u in steven nooit
Maar op het schouwtooneel
Welven steeds vergeet.

1867.

Van Albrecht

Onzen grooten toneelpleer
en komick

Groot zijt ge en adstingstoon O Albrecht
Een launer zijt ge waard, zoals ^{Kunstprofeet} ja
Nederland meet
Omdat g'als mens u nooit
Maar ~~op~~ ^{het schouw} op ^{tooneel}, welven
gants ~~steeds~~ vergeet.

~~Dit Albrecht zijt u roem~~

Dat d'edre Prothe Stad vrij raem
op Albrecht draeg

Dat d' oude Prothe Stad vrij raem
op Albrecht draeg

Groot zijt ge, en achtenswaard | O Albrecht
Kunstprofeet
Omdat g' als mensch u nooit
Maar op het schouwtooneel
Welken steeds vergeet.

C

Uitsluitend te gebruiken voor de bibliotheek van de Koninklijke Bibliotheek van Nederland.

Wat aangaat Albrechts karakter, kan **Inhoudsopgave** CI
dat hij bij al zijn kunstgevoel een edel hart met zich draagt. F
Wij willen hier niet te veel vleien maar alleen deze lof- <
spraak overnemen, die dikwijls onder kunstvrienden in Rotter-
dam wordt uitgesproken: Albrecht is een solied en nederig
tooneelspeler. Mij dunkt die weinige woorden zeggen zeer
veel.

En hiermede neem ik afscheid van mijn tweeden held in
de tooneelwereld om spoedig een derde te bezoeken. Ik hoop
dat ik mijnen medebroeders in de kunst geen ondienst heb
gedaan, met eenige letteren te wijden aan een van de hechtste
en schoonste zuilen van ons nationaal tooneel en besluit
deze schets met het vroeger reeds meegedeelde versje van
den heer J. J. **Cremmer**, aan Albrecht met een lauwer-
krans toegeworpen op zijne benefice-voorstelling in 's Hage
(Woensdag 26 Februari 1868):

Groot zijt ge en achtenswaard,
O, Albrecht; kunstprofeet!
Omdat ge als mensch u nooit,
Maar, op het schouwtooneel,
U-zelven steeds vergeet.

Rotterdam, Juli 1868.

Albregt gaf Woensdag avond 26 Februari j.l. eene
benefice-voorstelling te 's Hage, waarbij hem de onderscheiding
te beurt viel drie lauwerkransen te ontvangen, waaronder
een van den heer J. J. **Cremer** met het volgende versje:

*Groot zijt ge en achtenswaard,
O, Albregt; kunstprofeet!
Omdat ge als mensch u nooit,
Maar, op het schouwtooneel,
U zelven steeds vergeet.*

www.jacobcremer.nl

Laatst bijgewerkt: 11 maart 2018.